

Marina Van den Branden
 Inzending Vlaamse Scriptieprijs: onderzoeksjournalistiek dossier over hulp na verkrachting

Bijlagen bij het artikel:

- **Getuigenis (ingekort) van een slachtoffer van groepsverkrachting**
- **Chatgesprek Tele-Onthaal**
- **Tabel risico PTSS**

BIJLAGE 1: getuigenis slachtoffer (ingekort)

Een groepsverkrachting veranderde Vera's leven voorgoed

“Langzaam werd ik wakker, alles rond mij was wazig. Ik kon voelen en horen dat ik in een rijdende auto zat. Ik droeg geen beha en mijn slipje was heel nat. Aan het station moest ik uitstappen. Het was rond halfzes in de ochtend. Ik had geen handtas meer, geen telefoon, geen geld. Ik belde aan bij een vriendin, kreeg geen gehoor en ging dan maar naar mijn grootmoeder. Ik vertelde haar dat ik vermoedde dat ik verdoofd, ontvoerd en verkracht was. Ze vroeg of ik zelf geen aanleiding had gegeven. Ze belde mijn broer en ook hij stelde dezelfde vervelende vragen. Ik werd er gek van, ik wilde rust en vertrok.

Thuis belde ik een vriendin die een opleiding tot politieagente volgde. Ze zei dat ik mij niet mocht wassen - iets wat je wel duizend keer wil doen als je zoiets meemaakt - en dat ze mij zou komen ophalen om aangifte te doen. De chaos in de wachtzaal bij de politie vond ik afschuwelijk. Een agent maakte een verslag op van wat er was gebeurd, tenminste van wat ik mij kon herinneren. Daarna moest ik naar het ziekenhuis voor onderzoek en het verzamelen van DNA van de daders. Ik was vaginaal, anaal en oraal verkracht en ik kon niet vertellen wat er was gebeurd... Ik voelde mijn lichaam niet, drie weken lang kon ik niet huilen.

Onbewust word ik getriggerd, door mensen, woorden, geuren, grapjes, of als ik iets hoor over verkrachting. Dan ervaar ik een ongelooflijke stress in mijn lijf, alsof ik word verscheurd. Zoals onlangs op de bus. Er was nog één plaats vrij, naast een grote man. Ik ging naast hem zitten en meteen begon ik te zweten en te trillen. Na bijna dertien jaar heb ik nog altijd nachtmerries: ik voel dat vier, vijf, zes mannen aan mijn benen en armen trekken, mij bij mijn haren over de grond slepen, mij uitlachen en vernederen.

Elke dag is een overlevingstocht. Normaal werken gaat niet. De nachtmerries putten mij uit, de angst en de spanning blijven dagen in mijn lijf hangen. Ik ben dan zo moe.

Ik heb zelf ontdekt dat ik PTSS had, door wat ik bij mezelf opmerkte op te zoeken op het internet en in de bibliotheek. Na de aangifte bij de politie kwam er enkele weken een vrijwilligster van Slachtofferhulp bij me thuis langs. Ze was een luisterend oor. Met wat ik nu over PTSS weet, kan ik niet zeggen dat die aanpak professioneel was, maar het deed me wel goed. Daarna had ik

nog een aantal jaren praattherapie. Na vijf jaar dacht ik dat ik 'genezen' was. Maar op een dag zag ik onverwacht een van de vermoedelijke daders terug. Ik stortte in.”

De daders van Vera's verkrachting zijn nooit gevat. Ze deed aangifte volgens het boekje, DNA-stalen werden afgenomen maar raakten zoek. Haar zaak werd geseponneerd.

BIJLAGE 2: chatgesprek met Tele-Onthaal

gesprekskamer Tele-Onthaal

tele-onthaal14 (onthaal14)

tele-chat om 19:42 >> Doorgeven aan tele-onthaal14 (onthaal14)

tele-chat om 19:43 >> Verbonden met tele-onthaal14 (onthaal14)

tele-onthaal14 (onthaal14) om 19:43 >> goedenavond welkom bij TO

Marion om 19:44 >> Ik ben verkracht deze ochtend vroeg na uitgaan. Wat moet ik doen?

tele-onthaal14 (onthaal14) om 19:44 >> wat erg wat je overkomen is! hoe voel je je?

Marion om 19:45 >> ik weet niet, suf, in de war

tele-onthaal14 (onthaal14) om 19:45 >> zal well hoe oud ben je ?

Marion om 19:45 >> 31

tele-onthaal14 (onthaal14) om 19:46 >> dank je , wie weet hiervan , aan wie kon je iets zeggen?

Marion om 19:47 >> niemand weet iets. ik heb geen zin om erover te vertellen ik voel mij zo moe

tele-onthaal14 (onthaal14) om 19:48 >> het is inderdaad niet het makkelijkste om over te praten, het heeft je erg geraakt...

tele-onthaal14 (onthaal14) om 19:49 >> wat dacht je zelf om te ondernemen?

Marion om 19:49 >> ik weet niet, ik moet naar een dokter of zo?

tele-onthaal14 (onthaal14) om 19:50 >> je zou het door een dokter kunnen laten vaststellen en dan aangifte doen

Marion om 19:52 >> ja aangifte, dat weet ik nog niet, ik zie er tegen op

tele-onthaal14 (onthaal14) om 19:55 >> ik kan je begrijpen, zo iets mee maken en dat dan moeten verklaren wat er is gebeurd... wat als je morgen naar de dokter gaat en voor een eventuele aangifte jezelf wat tijd geeft?

Marion om 19:57 >> kan dat, later aangifte doen? want ik wil wel dat de dader gepakt wordt eigenlijk

tele-onthaal14 (onthaal14) om 19:58 >> je kan het er ook met de dokter over hebben wat je best doet, kan je de dader?

Marion om 19:59 >> nee, ik ken hem niet, ik zou hem wel herkennen

tele-onthaal14 (onthaal14) om 20:01 >> dan kan hij opgepakt worden hé, het is niet de bedoeling dat iemand die jou dat aan doet straffeloos blijft rondlopen...! je zou nu alle details die je je herinnert even kunnen opschrijven, hoe hij er uit zag, wat hij aan had...

Marion om 20:03 >> ja, misschien, maar hoe kan ik bewijzen dat hij mij verkracht heeft?

tele-onthaal14 (onthaal14) om 20:04 >> daarvoor dient onder andere het doktersbezoek, de dokter kan stalen nemen

Marion om 20:05 >> ah zo, wat zijn dat zoal voor stalen?

tele-onthaal14 (onthaal14) om 20:06 >> laat dat maar aan de dokter over, dan is er bewijsmateriaal... moet je morgen werken gaan?

Marion om 20:08 >> ja, eigenlijk wel, maar of dat zal gaan ... dan ga ik mij nu maar wat verfrissen en er vroeg in krulpen

tele-onthaal14 (onthaal14) om 20:09 >> oke doe dat, zoek wat de rust op, bekijk het morgenvroeg en vragen eventueel aan de dokter een attest voor je werk

Marion om 20:13 >> ja, ik voel me eigenlijk heel raar, heel gestresseerd en ik zie het telkens weer gebeuren

tele-onthaal14 (onthaal14) om 20:15 >> het heeft een grote impact op je , je bent van slag, ik duim voor je dat je morgen een begripvolle dokter treft die naar je luistert en je verder helpt in wat je zou kunnen doen

Marion om 20:17 >> is goed, moet ik verder nog iets doen nu?

tele-onthaal14 (onthaal14) om 20:17 >> waaraan denk je dan?

Marion om 20:18 >> ik weet niet, ik zie op tegen de nacht, ik denk niet dat ik zal kunnen slapen

tele-onthaal14 (onthaal14) om 20:19 >> zal niet makkelijk zijn om te tijd te overbruggen , ik kan er inkomen, misschien kan je ergens wat afleiding zoeken

Marion om 20:21 >> oké, ik kan mss een ontspannend bad nemen, ja, en dat hopen dat ik snel slaap, maar ik ben wel bang dat de paniekaanvallen zullen blijven komen

tele-onthaal14 (onthaal14) om 20:22 >> als het niet lukt, kan je altijd even een dokter van wacht laten komen, wat vind je?

Marion om 20:24 >> ik denk niet dat die zal komen, ik zal er zelf naartoe moeten. ik wacht dan nog liever tot morgen

tele-onthaal14 (onthaal14) om 20:25 >> als dat voor jou zo het beste aanvoelt is dat oké hé , wens je veel sterkte!

Marion om 20:25 >> oké, dank je wel!

tele-onthaal14 (onthaal14) om 20:26 >> zorg goed voor je zelf!

B I U ☺

BIJLAGE 3

Risico op blijvende posttraumatische stressstoornis hoogst na verkrachting

Trauma	Mannen (%)	Vrouwen (%)
Verkrachting	65.0	45.9
Lichamelijke mishandeling	22.3	48.5
Fysieke aanval	1.8	21.3
Oorlogsgevechten	38.8	---
Bedreiging met een wapen	1.9	32.6
Verwaarlozing	23.9	19.7
Ongeval	6.3	8.8
Natuurramp met brand	3.7	5.44
Getuige van traumatiserende gebeurtenis	6.4	7.55

(Bron: Kessler, 1995, *Trauma en levenslange PTSS*)

94% van de slachtoffers van verkrachting vertoont in de eerste twee weken na de feiten symptomen van posttraumatische stress (PTSS). Als de

problemen langer dan drie maanden aanhouden, worden ze als chronisch beschouwd. Een studie van de Amerikaanse psychiater Kessler, die nog steeds als referentie geldt, toonde aan dat wie slachtoffer wordt van verkrachting het hoogste risico op chronische PTSS loopt.